ΕΤΟΣ Γ! ΒΑΡΝΑ 17 ΙΟΥΛΙΟΥ 1893.—ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΑΡΙΘ. 252.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
'Εσωτερικοῦ:
Ετησία . . . . λέβα 15
Εξάμηνος . . . . » 8
'Εξωτερικοῦ:
Ετησία . . . . φράγκα 20
Εξάμηνος . . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πέμπονται εἰς διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπέζης δι ἐπιστολῆς ἐπὶ συστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς «'Οδησσοῦ» ἐν τῷ ά. τμήματι 'Αριθ. 508.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΛΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Εν τῇ τετάρτῃ σελίδι ὁ στίχος διὰ χαρακτήρων τῶν δώδεκα στιγμῶν τιμᾶται ΕΝΟΣ λέβου.

Διὰ διαρκεῖς ἀγγελίας γίνονται ἰδιαίτεραι συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν «'Οδησσὸν» ἀποστελλόμενα χειρόγραφα δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προελεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψει.

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΟΝΟΝΤΑΙ

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΟΥ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ
'Απευθυντέον: A la direction du Journal «'Οδησσός».

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

ΕΚ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

(ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΗΜΩΝ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ).

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 'Ιουλίου 1893.

à Sofia

Χαρὰν βεβαίως θὰ αἰσθανθῶσιν οἱ ἐν Σοφίᾳ ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τοῦ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἄρθρου τῆς γαλλικῆς ἐφημερίδος ὁ «Ηλιος». Από τινος χρόνου ὡς καὶ ἐγκαίρως ἐδημοσίευσεν εἰκονολογικά τινα καὶ ἡ «Οδησσὸς» ὁ γαλλικὸς τύπος ἤρξατο δι ἠπιωτέρου τρόπου ἐξετάζων τὰ βουλγαρικὰ πράγματα παρὰ τὴν μέχρι τοῦδε ἀμείλικτον καταδίωξιν καὶ χλευασμὸν τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελουμένων. Εἰς ὥραν καθ' ἣν ἡ βουλγαρικὴ δυναστία προσελκύει τὴν προσοχὴν τῆς πολιτικῆς, διὰ συνοικεσίου στερεοποιοῦντος τὴν κατάστασιν αὐτῆς ἐπ' ἄπειρον, αἱ παρατηρήσεις γάλλου ἀξιωματικοῦ τοῦ λοχαγοῦ Πιμοτὰν περιελθόντος τῇ διαταγῇ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν τῆς Γαλλίας τὰ ἀνατολικὰ κράτη, ἐν δικαίῳ πνεύματι καὶ γλώσσῃ εὐκρινῇ καθαρᾷ καὶ ἀπροκαλύπτῳ παρέχουσιν δικαίως ἄμεσον ἐνδιαφέρον: Ιδοὺ ἐπιλέξει ἡ μετάφρασις τοῦ ἄρθρου τῆς βασιλόφρονος ἐφημερίδος ὁ «Ηλιος».

«Εφθάσαμεν εἰς Βουλγαρίαν ὁ δοὺξ λοχαγὸς Πιμοτὰν εὑρίσκει κράτος ἱδρυθὲν μόλις πρὸ ἑπταετίας, λαὸν τίμιον, πιστόν, ἐργατικόν, οἰκονόμον, φιλόξενον, πρωτεύουσαν νέαν μὲ τριάκοντα χιλιάδας κατοίκων ἐν ᾧ συγχρόνως κτίζουσι δικαστήρια, δημαρχεῖον, στρατῶνας, ἀνωτέραν στρατιωτικὴν σχολήν.

Πολὺ συγκινητικὴ ἡ διόρθωσις τῶν σχέσεων μεταξὺ τοῦ ἡγεμονεύοντος πρίγκηπος καὶ τοῦ ἐκθρονισθέντος τῷ 1886 Αλεξάνδρου Βάτεμβεργ. 'Ο ἡγεμὼν τῆς χθὲς ὡς κόμης Χαρτενάου καὶ ἀξιωματικὸς ἐν τῷ αὐστριακῷ στρατῷ λαμβάνει παρὰ τοῦ διαδόχου του μεγάλην ἐπιχορήγησιν καὶ διατηρεῖ τὸν βαθμὸν τοῦ στρατηγοῦ ἐν τῷ βουλγαρικῷ στρατῷ, εἶνε ἐπίτιμος συνταγματάρχης τοῦ 1-ου συντάγματος ἐν Σοφίᾳ τοῦ πεζικοῦ. Εν τῷ ἡγεμονικῷ μεγάρῳ καὶ ἐν τοῖς στρατῶσιν αἱ εἰκόνες τῶν δύο ἡγεμόνων κεῖνται ἡ μία πλησίον τῆς ἄλλης. 'Η νεαρὰ Βουλγαρία πιστῶς διατηρεῖ τὰς ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, κρίσεις ἀγωνιώδεις τῆς ἐφηβικῆς της ἡλικίας, καὶ ἐὰν αἱ δυνάμεις ἅπαξ δημιουργήσασαι τὴν ἀνεξαρτησίαν, ἐφαίνοντο φοβούμεναι τὰς προόδους ἔθνȣς ὅπερ ἐκτείνεται ἐλεύθερον καὶ ὀχυρὸν ἐπὶ τῆς εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν ἀγούσης, ὑπεκφεύγον πᾶσαν ἐξωτερικὴν ἐπίδρασιν, οὐχ' ἧτον καὶ μὴ λησμονοῦν τὰς πάλαι αὐτῷ προσενεχθείσας ὑπηρεσίας: ὁ ἐλευθερωτὴς τσάρος (tsar liberateur) εἰς ὃν ὀφείλεται ἡ χειραφεσία αὕτη τοῦ 1877 ἔμεινεν τιμώμενος ὑπὸ τοῦ λαοῦ τούτου πλέον τοῦ πρίγκηπος ἡγεμόνός του!!!!

«Υπὸ οἰκονομικὴν ἔποψιν ἡ Βουλγαρία ἔχει κάλλιστα ὑπὸ τὴν νῦν δυναστείαν ὁ προϋπολογισμός της ἀνῆλθεν ἀπὸ 43 εἰς 70 ἑκατομμύρια. Τὰ δὲ δημόσια ἔργα ἔλαβον τεραστίαν ἔκτασιν.

«'Υπὸ στρατιωτικὴν ἔποψιν ὁ ὀργανισμός της φαίνεται ὅμοιος τῷ ἡμετέρᾳ (γαλλικῷ) ἡ ὑπηρεσία εἶνε ὑποχρεωτική· ἐν τῷ πεζικῷ ὑπηρετοῦσι δύω ἔτη ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ, καὶ ὀκτὼ ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ, εἰς τὰ ἄλλα ὅπλα τρία ἐν τῷ ἐνεργῷ καὶ πέντε ἐν ἐφεδρείᾳ. Απαντες ἀνήκουσιν μέχρι τοῦ τριακοστοῦ πέμπτου ἔτους ἐν τῇ ἐθνοφρουρᾷ καὶ μέχρι τοῦ τεσσαρακοστοῦ πέμπτου ἐν τῇ ἐφεδρείᾳ τῆς ἐθνοφρουρᾶς. 'Ο ἐν ἐνεργείᾳ στρατὸς ἀνέρχεται εἰς 30 χιλιάδας καὶ σχεδὸν διακοσίας ἐν πολέμῳ. 'Ο γάλλος ἀξιωματικὸς εἶνε ἔκπληκτος ἐπὶ τῇ νεανικῇ ἡλικίᾳ τοῦ σώματος τῶν ἀξιωματικῶν. «'Ο ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν συνταγματάρχης Σάββωφ καὶ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου συνταγματάρχης Πέτρωφ ἔχουσιν ὄψιν λοχαγῶν. 'Η κυβέρνησις ἐφάνη πολὺ ὀρθῶς ἐπιφυλακτικὴ εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς βαθμῖδος τῶν στρατηγῶν αἱ ταξιαρχίαι των διοικοῦνται ὑπὸ συνταγματαρχῶν ἢ ἀντισυνταγματαρχῶν, τὰ συντάγματα δὲ ὑπὸ ἀντισυνταγματαρχῶν ἢ ταγματαρχῶν. Οὕτω οἱ βαθμοὶ δὲν εὑρίσκονται ἐν συμφωνίᾳ πρὸς τὴν σοβαρότητα τῶν θέσεων. Εκ τούτου προκύπτει ὅτι τὸ μέλλον εἶνε ἐλεύθερον καὶ ὅτι οἱ ἀνώτεροι βαθμοὶ δὲν παρεμποδίζονται διὰ τὸ μέλλον. Ησυχοι περὶ τῆς τύχης των οἱ Βούλγαροι ἀξιωματικοὶ καὶ βέβαιοι περὶ τῆς ἐπαύριον, φαίνονται ἔμπιστοι ἐμφορούμενοι ὑπὸ ζήλου καὶ φανατισμοῦ ὑπὲρ τοῦ ἐπαγγέλματός των, δικαίως ὑπερήφανοι διὰ τὴν ἔνδοξον μάχην των ἐν Σλιβνίτσᾳ ἐναντίον τῶν Σέρβων. Οσον ἀφορᾷ τὸν ἀνώτατον ἀρχηγὸν τοῦ στρατοῦ τὸν πρίγκηπα Φερδινάνδον οὗτος φαίνεται καταμαγεύσας τὸν ἐπισκέπτην γάλλον ὅστις εὗρεν αὐτὸν φιλόφρονα λίαν, ἀσχολούμενον ὑπὲρ τοῦ λαοῦ του, ὑψηλόφρονα περιποιητικώτατον μὲ πλήρη συναίσθησιν τῆς ἀποστολῆς του καὶ εὐθύνης του, πεποιθότα εἰς τὸ μέλλον ἐν τῇ ἀγάπῃ τοῦ λαοῦ του καὶ τῇ βοηθείᾳ τοῦ θεοῦ. 'Υπάρχει ἐν τέλει» ἐπάγεται ὁ ἀρθογράφος, ἐν τῷ χαρακτῆρι καὶ τῇ καταστάσει τοῦ νέου τούτου ἐγγόνου τοῦ 'Ερρίκου IIII καὶ τοῦ ἁγίου Λουδοβίκου ὅστις ἐγκατέλειπε τὰς διασκεδάσεις τῆς Βιέννης ὅπως διοικίσῃ, ἄνευ στηρίγματος λυσσσωδῶς ὑπονομευόμενος ὑπ' ἄλλων ἡγεμόνων, λαὸν φιλοτάραχον, νεωστὶ ἀπελευθερωθέντα, ὑπάρχει ἐν τῇ ἀξιοζήλῳ ταύτῃ ἐργασίᾳ τῶν ἑπτὰ ἐτῶν, παράδειγμα ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς ἀξιομίμητον, ὅπερ ἀνομολογεῖ ὁ δοὺξ λοχαγὸς ἄνευ οὐδεμιᾶς προθέσεως ὅπως κολακεύσῃ τὸν ἡγεμόνα τῆς Βουλγαρίας».

S. de la Blére.

* * *

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ ΔΗΛΙΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΙ
„ΚΑΙΡΟΣ"

Ο «Καιρὸς τῶν Παρισίων δημοσιεύει στρυφνὸν καὶ ἀνούσιον περὶ τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων ἄρθρον, τό συμπέρασμα εἶναι ὅτι τὸ ὑπουργεῖον Σωτηροπούλου, καίπερ σφοδρῶς πολεμούμενον, δὲν ἀπέθανεν ἔτι καὶ ἐνδέχεται νὰ ἐπιζήσῃ καὶ τοῦ Νοεμβρίου. Περὶ τοῦ κ. Τρικούπη ἰδίᾳ γράφει ὁ «Καιρὸς». «Αντεπεξερχόμενος κατὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ κατρκρίνων τὸ ὑπουργεῖον λησμονεῖ ὅτι αὐτὸς ἐπὶ δέκα ἔτη ἐδαψίλευεν ὑποσχέσεις ἰσοζυγίου, ἐξογκῶν τὰς δαπάνας καὶ ὅτι τὸ σύστημά του ἀπήνεγκεν ἄλλον καρπὸν ἢ τὴν ἐπικειμένην χρεωκοπίαν. Καὶ σήμερον τὸ μόνον μέτρον ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν θετικὴν ὑπόστασιν τῆς ἀντιπολιτεύσεώς του εἶναι ἡ ἐπί χρόνον ἐλάττωσις τῶν τόκων, ἥτις θὰ ἐξωμοίου τὴν Ελλάδα πρὸς τὴν Πορτογαλίαν. Τοιαῦτα σχέδια δὲν ἀρκοῦσι βεβαίως, ὅπως δικαιολογήσωσιν τὴν βιαιοπαθῆ ἐκστρατείαν τοῦ πρώην πρωθυπουργοῦ κατὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου καὶ τῶν διαδόχων ἐν τῇ κυβερνήσει». «Δελιγιάννης καὶ Τρικούπης γράφει ὁ «Καιρὸς» δὲν ἀναγνωρίζουσι τὴν φορὰν τῶν πραγμάτων, ἥτις ἐβίασεν αὐτοὺς νὰ καταλείπωσι τὴν ἀρχὴν, ἐνῷ εἶχον ὄπισθέν των ἰσχυρὰν πλειονοψηφίαν. Κατηγορȣσι τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν ὡς νοθεύσασαν τὸν συνταγματικὸν μηχανισμὸν, ἀντὶ νὰ ὁμολογήσωσι καλῇ τῇ πίστει ὅτι τὴν βασιλικὴν ἐπέμβασιν κατέστησαν ἀναπόφευκτον παραγνωρίσαντες τὸ ἀξίωμα, καθ' ὃ τὸ κυβερνητικὸν ἔργον εἶναι πρωτίστως ἔργον προνοίας.

* * *

ΑΓΓΛΟΙ ΚΑΙ ΓΑΛΛΟΙ

Η χρηματικὴ ἀποζημίωσις, ἣν ἐζήτησεν ἡ Γαλλία ἐκ τοῦ Σιὰμ διὰ τοῦ τελεσιγράφου, δὲν κρίνεται ἐν Λονδίνῳ ἄμετρος, διότι δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία ἑκατομύρια μὴ λογιζομένων τῶν ἰδιωτικῶν ἀποζημιώσεων. Δυσπιστίαν ὅμως γεννᾷ ὁ ὅρος, καθ' ὃν μέχρι περατώσεως τῶν διαπραγματεύσεων θὰ ζητηθῇ ὡς ἐνέχυρον λιμὴν τις ἢ φρούριον. 'Η Κίνα φαίνεται διατεθειμένη νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ Σιὰμ ὅπερ καὶ οἱ ἐν Πεκίνῳ θεωροῦσιν ὡς χώραν ὑποτελῆ. Δυστυχῶς κατὰ τὸ σύνηθες ἡ γαλλικὴ κοινὴ γνώμη ἀπώλεσε πᾶσαν ψυχραιμίαν καὶ ἐξοκέλλει εἰς ἀπειλὰς καθ' ὅλου τοῦ κόσμȣ 'Η γλῶσσα τῶν παρισιανῶν φύλλων κατὰ τῆς Αγγλίας εἶναι προκλητικωτάτη. Τὰ Αγγλικὰ φύλλα τοὐναντίον ἐπιτηδεύουσι μετριοπάθειαν. «Η Αγγλία (γράφει ὁ Χρόνος) παρέχει διηνεκῶς ἀποδείξεις φιλίων πρὸς τὴν Γαλλίαν διαθέσεων· ἀλλ αἱ διαθέσεις αὗται δὲν ἐκτιμῶνται δεόντως. Πλὴν τῆς Ρωσσίας ἧς ἡ φιλία εἶναι πλατωνική, ἡ Γαλλία οὐδένα ἔχει σύμμαχον ἐν Εὐρώπῃ ἔχει δ' οὐκ ὀλίγους ἀνταγωνιστάς. Ἡμεῖς καίπερ πολλαχόθεν θωπευόμενοι μένομεν οὐδέτεροι. Αλλὰ διὰ τῶν προκλήσεών των οἱ Γάλλοι οὐδὲν ἄλλο θὰ κατωρθώσωσιν, ἢ νὰ ἐξωθήσωσιν ἡμᾶς εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς τριπλῆς συμμαχίας. Υπάρχει σπουδαῖος Γάλλος πολιτικὸς νομίζων ὅτι ἡ τροπὴ αὕτη θὰ ὠφέλει τὴν πατρίδα του; Οὐχὶ βεβαίως. Εν τοιαύτῃ περιπτώσει μύωψ πολιτικὴ εἶναι ἡ δραττομένη πάσης εὐκαιρίας, ὅπως ἀντιπράττῃ κατὰ τῆς ἡμετέρας πολιτικῆς ὅπου γῆς περιέρχονται εἰς ἐπαφὴν γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ συμφέροντα. Δὲν εἶναι φρόνιμον ν ἀποδίδηται πᾶσα γαλλικὴ ἀπογοήτευσις εἰς ἀγγλικὴν σκευωρίαν καὶ νὰ ἐκτιθέμεθα εἰς ὀνειδισμοὺς ὑπερμαχοῦντες μετριοπαθῶς ἀναμφισβητήτων ἡμῶν δικαιωμάτων».

ΔΗΛΩΣΙΣ

Παρακαλοῦμεν τοὺς ἀξιοτίμους κ. συνδρομητὰς ἐπὶ τῇ ἐνάρξει πρὸ πολλοῦ τῆς β! ἑξαμηνίας νὰ ἐμβάσωσιν ἡμῖν τὰς ἑξαμήνους αὐτῶν συνδρομὰς ὡς καὶ τὰς καθυστερȣμένας καθόσον αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος πόρος τῆς συντηρήσεως τῆς "Οδησσοῦ».

'Εκ τοῦ Γραφείου.

Εν Βάρνῃ τῇ 16 Ἰουλίου 1893.

Η ΣΥΜΑΧΙΑ

Ἀπίστευτον τηλεγράφημα διαβιβάζεται ἐξ Ἀθηνῶν εἰς τὰ γαλλικὰ φύλλα, καθ' ὃ Τρικούπης καὶ Δηλιγιάννης κατὰ τὰς προσεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογὰς ἀποκοινοῦ θὰ κατέλθωσιν εἰς τὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Σωτηροπούλου. Οἱ πρώην ἀμείλικτοι πολιτικοὶ ἐχθροί, οἱ ἡγέται δεδηλωμένων ἀρχῶν ὅλως ἀντικειμένων ἀλλήλαις, οἱ ἀντιθέτων πολιτικῶν φρονημάτων καὶ ἀξιώσεων, εἶναί ποτε δυνατὸν νὰ συμμαχήσωσι; Καὶ ὅμως τὰ πάντα δύναταί τις νὰ περιμένῃ ἐκεῖ κάτω εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἐκεῖ ὅπου ὁ φατριασμὸς ἔφθασεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ἐκεῖ ὅπου διὰ τῶν ἰδίων των χειρῶν ἐπὶ σειρὰν ὁλοκλήρων ἐτῶν φαύλης διοικήσεως παρεσκεύασαν τὴν ἐνεστῶσαν κακοδαίμονα κατάστασιν Τρικούπης καὶ Δηλιγιάννης, Δηλιγιάννης καὶ Τρικούπης, ἐξυπηρετοῦντες ἐν ὀνόματι φαντασιώδους ἐθνικῆς κυριαρχίας προσωπικὰ πάθη καὶ συμφέροντα, ἀσυνείδητον τελος φιλαρχίαν καὶ φιλοδοξίαν!

Παρῆλθον φαίνεται ἀνεπιστρεπτεὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα οἱ εὐτυχεῖς ἐκεῖνοι χρόνοι καθ' οὓς τοῦ ἔθνους τοῦ ἑλληνικοῦ ἦρχον πράγματι πατρικοὶ καὶ φιλοπάτριδες κυβερνῆται οἵτινες συγκρατοῦντες ἰσχυρῶς τοὺς κυβερνητικοὺς οἴακας ἀπέκρουον κατὰ τὸ δυνατὸν τὰ κακὰ τοῦ φατριασμοῦ ἐτίμων τὴν ἀρετὴν καὶ παρεσκεύαζον βαθμηδὸν τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ εὐημερίαν. Τοὺς εὐδαίμονας ἐκείνους χρόνους διεδέχθησαν χρόνοι διοικητικῆς παραλυσίας καὶ ἐθνικῆς ἀποσυνθέσεως, τείνοντες εἰς τὴν καταστροφὴν καὶ ἐξόντωσιν παντὸς ὅ,τι δι' ὑπερανθρώπων ἐκτήθη θυσιῶν ὑπὸ τῶν ἀειμνήστων ἐκείνων καὶ ἱερῶν ἀνδρῶν τῶν λογιζομένων τὴν τιμὴν τῆς πατρίδος ἀνωτέραν παντὸς προσωπικοῦ πάθους καὶ συμφέροντος. Τοὺς ἐνθέρμους ἐκείνους ζηλωτὰς τῆς ἐθνικῆς τιμῆς διεδέχθησαν πλῆθυς ἀοράτων καὶ ἀνευθύνων τυραννίσκων οἵτινες ἐδημιούργησαν σύγχυσιν ἀφόρητον ἐν τῷ ὀργανισμῷ τῆς πολιτείας, ἤδη δὲ ἀπειλοῦσι καὶ αὐτὴν τὴν ἀνεύθυνον βασιλείαν καθ' ἧς κυρίως θὰ συνασπισθῶσιν. Διότι ἡ συμμαχία τῶν δύο ἀρχικομματαρχῶν κατ' ἐπίφασιν μόνον θὰ ᾖ κατὰ τῆς κυβερνήσεως, κυρίως ἴσως κατὰ τοῦ βασιλέως Γεωργίου, διότι ἀμφοτέρους ἠνείχετο ἐνόσῳ δὲ ἐβλάπτετο ἡ τιμὴ τοῦ Ἔθνους οἱ ἐπαξίως ἀνάσσει, ἀμφοτέρους δὲ ἀπελάκτισεν εὐθὺς ὡς εἶδε τὸ ἐθνικὸν σκάφος βαῖνον πλησίστιον κατὰ πετρῶν! . . . . .

Ἐν τῇ περιστάσει ὅμως ταύτῃ πιστεύομεν ὅτι ἀμφότεροι οἱ ἡγέται τῶν κομμάτων καὶ δὴ αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ Τρικούπης ὁ μέχρι τῆς χθὲς ἀμέριστον κατέχων ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ ἔξω ἑλληνισμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν ὁ Σωτὴρ τῆς Ἑλλάδος καὶ ὁ ἄριστος τῶν κυβερνητῶν αὐτῆς παρασκευάζουσι τὸν ἴδιον ὄλεθρον, διότι ἡ βασιλεία θὰ πατάξῃ κατὰ κόρης τοὺς ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, καὶ ὀφείλει νὰ τὸ πράξῃ, ὁ δὲ ἑλληνικὸς λαὸς ὅστις κυρίως ὑφίσταται τὰ δεινὰ τῆς κακοδιοικήσεως τῶν κομματικῶν ἀρχηγῶν του, θὰ ὑποβοηθήσῃ τὸ σωτήριον τοῦ βασιλέως του ἔργον κηδόμενος τῆς ἐθνικῆς του ἀξιοπρεπείας, αὐτῆς τέλος αὐτοῦ τῆς τιμῆς καὶ αὐθυπαρξίας.

Σκ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΛΗΜΗΣ
ΚΑΙ
„ΣΦΟΜΠΟΔΑ“

Ὕλην διὰ νὰ κατηγορήσωσι τὴν κυβέρνησιν, γράφει ἡ „Σφομποδὰ“ οἱ ἀναιδεῖς συντάκται τοῦ «Ἐλευθ. Λόγου» εὑρίσκουσι καὶ ἐν τῇ ὑποθέσει ἐκείνου τοῦ ὀλεθρίου "μαβροφόρου, Κλήμεντος, ὅστις τῇ 14-ῃ Φεβρουαρίου, γενέθλιον ἡμέραν τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος ἐξεφώνησε ἐπὶ τῇ μνηστείᾳ τοῦ ἡγεμόνος ἐπαναστατικὸν λόγον ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ Τυρνόβου προσκαλῶν τὸν λαὸν εἰς ἐπανάστασιν κατὰ τοῦ ἡγεμόνος καὶ τῆς κυβερνήσεως. Οἱ ἐν Τυρνόβῳ πολῖται, βλέποντες δημοσίᾳ προσβαλλόμενα τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὴν πατρίδα αἰσθήματά των, διεμαρτυρήθησαν τότε ἔτι ἐναντίον τῆς προδοτικῆς διαγωγῆς τοῦ «φαγᾶ» ἀρχιερέως ἐξέβαλον αὐτὸν τῆς μητροπόλεως, ὡδήγησαν εἰς τὸ ἐν Πέτρου-Παύλου μοναστήριον ἀπαιτήσαντες παρὰ τῆς κυβερνήσεως τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ. Ἡ κυβέρνησις ἐξακριβώσασα τὴν ἀλήθειαν τῆς ὑποθέσεως ἐθεώρησεν ὑπεύθυνον τὸν Κλήμην, ἵνα δικασθῇ καὶ τιμωρηθῇ κατὰ τοὺς νόμους, οἵτινες εἶναι ἀμείλικτοι διὰ τοιαύτας κατηγορίας! Τί ἰδιαίτερον ὑπάρχει ἐν ὅλῳ τούτῳ; Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ γενικευμένη ἐκείνη συμμορία ἐξ ἀχαρίστων καὶ ἐκπτώτων ὑπουργῶν συσπειρωθεῖσα περὶ τὸν „Ἐλ. Λόγον» ἀπορεῖ, πῶς ἐντονώτερον νὰ καταδείξῃ τὰς συμπαθείας αὐτῆς τῷ Κλήμεντι καὶ ἀμαυρώσῃ τὴν κυβέρνησιν. Αγαπητὸς καὶ προσφιλὴς κατέστη αὐτοῖς ὁ Κλήμης — ἐκεῖνος ὁ ἴδιος Κλήμης ὅστις ἀνεμίχθη εἰς ὅλα τὰ ἐν Βουλγαρίᾳ κακουργήματα ὅστις ἦτο ἡ ψυχὴ τῆς ληστρικῆς συμμορίας ἵνα κλέψωσι τὸν ἡγεμόνα Ἀλέξανδρον, ὅστις ἀτιμωρητεὶ ἐλύσσα ἀνὰ τὰς ἐκκλησίας καὶ διεκήρυττε μὲ τὸν σταυρὸν καὶ τὸ εὐαγγέλιον ἀνὰ χεῖρας ἐπαναστάσεις καὶ ἀνησυχίας, ὅστις πρῶτος ἐκηρύχθη ἐναντίον τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ ἔθνους Ἡγεμόνος Φερδινάνδου καὶ ἔμεινε μέχρι σήμερον κεκηρυγμένος ἐχθρὸς Αὐτοῦ!

Οὗτος λοιπὸν ὁ ὀλέθριος καλόγηρος εἶναι σήμερον χαϊδεμένο παιδὶ των Ροδοσλάβωφ, Τόντσεφ, Νάτσεβιτς καὶ Στράνσκη τῶν θεοφιλῶν τούτων ἐπαιτῶν πρὸ τῆς θύρας τῆς κυβερνήσεως αὐτῶν οἵτινες μεγαλοποιοῦσιν οἰκτείρουσι πέμπουσι συνηγόρους τοὺς φίλους αὐτῶν δικηγόρους! Πῶς νὰ ἐξηγήσωμεν τὰς συμπαθείας ταύτας, τοιαύτην θρησκευτικὴν ἀφωσίωσιν καὶ ἀγάπην πρὸς ἕνα προδότην, πρὸς ἕνα ἐθνικὸν ἔνοχον, ὅστις ῥαδιουργεῖ ἐκ τοῦ ἱεροῦ θρόνου τὸ πρόσωπον τοῦ ἡγεμόνος καὶ ἐπικαλεῖται τὸ ποίμνιον αὐτοῦ εἰς ἐπανάστασιν ἐναντίον τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ ἔθνους;

Αὐτοὶ εἶναι οἱ ἴδιοι ἐκεῖνοι ἀναμάρτητοι συντάκται τοῦ «Ἐλευθέρου Λόγου„ οἵτινες συνιστῶσιν ἑαυτοὺς ὡς μοναδικοὺς «πιστοὺς» καὶ ἀφωσιωμένους τοῦ Κυριάρχου, καὶ ἐν ὀνόματι ταύτης τῆς πίστεως καὶ ἀφωσιώσεως ἐπιθυμοῦσι τὴν πτῶσιν τοῦ κ. Σταμπούλωφ; ὦ Ραδοσλάβωφ Τόντσεφ, Στράνσκη εἰσέτι· ὑμεῖς εἶσθε ἐκεῖνοι οἵτινες ὀνομάσατε ἑαυτοὺς „πιστοὺς» καὶ ἀφωσιωμένους τῆς Α. Β. Υ. τοῦ ἡγεμόνος καὶ ὑμεῖς εἶσθε ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπερασπίζετε, συμπαθεῖτε «χαϊδεύετε» καὶ οἰκτείρετε τὸν ἐνόρκως κηρυχθέντα ἐχθρὸν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ἡγεμόνος —Κλήμην;

Δὲν ἐντρέπεσθε! ὁποία λοιπὸν εἶναι τότε ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῆς πολιτικῆς ὑμῶν καὶ ἐκείνης τοῦ Καραβέλωφ; . . . .

* * *

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΣ ΣΟΦΙΑΣ.

Προχθὲς ἐτέθησαν τὰ θεμέλια τῆς πλησίον τῆς Σοφίας ἀνεγειρομένης μεγάλης οἰκοδομῆς πρὸς τοποθέτησιν τῶν διὰ τὸν ἠλεκτρικὸν φωτισμὸν τῆς βουλγαρικῆς πρωτευούσης μηχανῶν.

ΔΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ

Ἡ δίκη τοῦ Μητροπολίτου Κλήμεντος ἐξακολουθεῖ ἐν Τυρνόβῳ ἄνευ ἐπεισοδίων. Ἐγένοντο ἤδη τρεῖς συνεδριάσεις τοῦ δικαστηρίου τῇ 7 8 καὶ 9 τρ. μ. Ἡ ἐν τῇ αἰθούσῃ εἴσοδος ἐπετρέπετο δι' ἰδιαιτέρων εἰσιτηρίων. Παρίσταντο δὲ ὑπὲρ τοὺς 800 ἀκροαταί, ἄνδρες καὶ γυναῖκες. Απαν τὸ ἀκροατήριον ἠγέρθη ἐπὶ ποδὸς καὶ ἔστη μετ' εὐλαβείας ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ καὶ διαβάσει τοῦ μητροπολίτου κατὰ δὲ τὴν ἔξοδον αὐτοῦ πολλοὶ τῶν ἀκροατῶν προσελθόντες ἠσπάζοντο μετὰ σεβασμοῦ τὴν δεξιὰν τοῦ ὑποδίκου ἀρχιερέως ζητοῦντες τὴν εὐλογίαν αὐτοῦ. Πολλοὶ ἐκ τῶν προσελθόντων ἵσταντο ἔξω τοῦ δικαστηρίου ἕνεκεν ἐλλείψεως χώρου. Ἡ ἀνάκρισις τῶν μαρτύρων ἐπερατώθη τὴν 8 Ἰουλίου, ἅπασαι αἱ καταθέσεις αὐτῶν ἦσαν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον εὐνοϊκαὶ τῷ μητροπολίτῃ. Τὴν 9 ὁ εἰσαγγελεὺς ἀπήγγειλε τὸ κατηγορητήριον, μετ' αὐτὸν δὲ ὡμίλησαν οἱ συνήγοροι Τστόρωφ καὶ Πέσεβ ἐπὶ δύο καὶ ἐπέκεινα ὥρας. Αναμένεται ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου.

ΓΑΜΗΛΙΑ ΔΩΡΑ

Η Α. Β. Υ. ὁ ἡγεμὼν ἐξέθηκεν ἐν ἰδίῳ δωματίῳ τῶν ἀνακτόρων Σοφίας τὰ γαμήλια δῶρα, ἅτινα ἐπέμφθησαν αὐτῷ πανταχόθεν. Ἐξέχουσαν θέσιν ἐπέχει τὸ ὀγκῶδες ἀργυροῦν σκεῦος τῆς ἀνάσσης Βικτορίας φέρον τὴν ἐπιγραφήν· «Εἰς τὸν προσφιλῆ μου ἀνεψιὸν Φερδινάνδον ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων του ἡ ἀγαπῶσα αὐτὸν θεία». Ετερα βαρύτιμα χαρίσματα ἔπεμψαν ἡ βασίλισσα τῆς Πορτογαλλίας, ἡ πρώην βασίλισσα τῆς Νεαπόλεως, ὁ κόμης τῶν Παρισσίων, ὁ Δὸν Κάρολος, ὁ Βάττενβεργ. Τὸ δῶρον τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀποτελεῖται, ὡς ἐγράψαμεν, ἐκ μεγαλοπρεποῦς διαδήματος, ἐφ' οὗ τὰ κρίνα τῶν Βουρβώνων συμπλέκονται πρὸς στολισμοὺς ἐξ ἀδαμάντων, σαπφείρων καὶ σμαράγδων παριστῶντας τὰ ἐθνικὰ τῆς Βουλγαρίας χρώματα. Στέμμα

---

(17) ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (17)

GEORGE HARTWIG.

ΤΟ
ΑΡΧΟΝΤΟΚΟΡΙΤΣΟΝ

(Ἐκ τοῦ γερμανικοῦ)

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ

Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ

Κεφάλ. Γ.

(συνέχεια)

Οἱ κιτρίνως βεβαμμένοι τοῖχοι τῆς αἰθούσης τοῦ χοροῦ ἀπήστραπτον ὡς γνήσιος χρυσὸς καὶ αἱ τοὺς τοίχους τούτους κοσμοῦσαι ἀνθοστεφάναι ῥόδων μετὰ τῶν ἐν τῷ μεταξὺ αὐτῶν πηδώντων ἐρωτιδέων, ἔλαμπον ὡσαύτως ὡς ἐν θερινῇ πανσελήνῳ νυκτί.

Εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, τὴν παρὰ τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ, προσήρχοντο πάντοτε νέοι προσκεκλημένοι. Τὸ μέλαν φράκον διεδέχετο ἡ ποικίλη χρυσοπάρυφος καὶ χρυσοκέντητος στολή. Νεότης καὶ γῆρας, ὡραιότης καὶ μετριότης συνωστίζοντο πρὸς τὸν μικρὸν κύκλον, ἔνθα ὑπεδέχετο ἡ οἰκοδέσποινα τοὺς προσκεκλημένους.

Μόλις πρὸ ὀλίγου εἶχε τείνη τὴν χεῖρά της μὲ τρόπον ἀξιέραστον πρός τινα κύριον, ὅστις ὑπεκλίθη ἐνώπιόν της. «Σᾶς εὐχαριστῶ ἅπαξ ἔτι ἐκ καρδίας ἐπὶ τῇ ἀπολαύσει, ἣν ἔσχομεν χθὲς ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος ὑφ' ὑμῶν λόγου, κύριε καθηγητά!»

Οὗτος ὑπεκλίθη καὶ ἔφερε τὴν λεπτοφυῆ χεῖρά της ἐπὶ τῶν χειλέων του «ὁ κύριος σύζυγός σας ἔσχεν ἤδη τὴν φιλικὴν καλοσύνην νὰ μοι ἐκφράσῃ τὴν εὐχαρίστησίν του.»

Αὕτη ἔνευσε μειδιῶσα. «Μόνον ἂν ἦτο δυνατὸν νὰ σᾶς ἀποζημιώσωμεν κάπως τὴν ἑσπέραν ταύτην!»

«Ἡ καλοσύνη σας, εὐγενεστάτη κυρία, μὲ ὑπεχρέωσεν ἤδη.»

Νέον πλῆθος εἰσῆλθε διὰ τῶν ἀναπεπταμένων θυρῶν. Ὁ καθηγητὴς Λομὰν ἀπεσύρθη καὶ ἐγένετο ἄφαντος μεταξὺ τοῦ ψιθυρίζοντος καὶ γελῶντος πλήθους. Εὐθὺς δὲ ἀμέσως κατώρθωσε [illegible] νὰ φθάσῃ εἰς γωνιαῖόν τι παράθυρον καὶ ἐκεῖ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς γωνίας ἐξησφαλίσθη ἀπὸ παντὸς συνωστισμοῦ. Ταχέως δὲ ἀναμιχθεὶς εἰς συνδιάλεξίν τινα, σχετικὴν ὡς πρὸς τὸν χθὲς ἀπαγγελθέντα ὑπ' αὐτοῦ δημοσίᾳ λόγον «περὶ τῶν παρὰ Σαιξπήρῳ γυναικείων μορφῶν» προσηλώθη ἐξ ὁλοκλήρου εἰς ταύτην καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος δὲν προσεῖχεν οὐδαμῶς εἰς τὴν περαιτέρω λαμβάνουσαν διαστάσεις χορεσπερίδα.

Ὁ πρόεδρος παρουσίαζε τὴν στιγμὴν ταύτην εἰς τὴν σύζυγόν του τὴν ἐπὶ καλλονῇ βασίλισσαν τῆς ἑσπέρας ἐκείνης: «Η κυρία Τρέφφλιγγεν.»

Ἡ μακρὰ λευκὴ ἐσθής, ἥτις ἔμπροσθεν ἦτο ἐπερραμμένη ἐπὶ ἀπαστράπτοντος κιτρίνου ὑφάσματος, διαφαινομένου, ἐσύρετο ἐπὶ τοῦ ἐδάφους μετὰ θροῦ βαρείαις πτυχαῖς. Ἀδάμαντες ἀπήστραπτον ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ της καὶ ἐπὶ τῆς πόρπης τῆς συγκρατούσης λεπτὸν πτερὸν ἐπὶ τῆς ξανθῆς κόμης.

Ἡ Λουκία ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἀξιωματικοῦ τινος τοῦ ἱππικοῦ ἐρειδομένη ἔδραμεν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ. Ἡ κυρία συμβούλου, ἀφοῦ ἐχαιρέτισε τὴν οἰκοδέσποιναν, παρηκολούθησε βραδέως διὰ τῶν βλεμμάτων τὴν κόρην της καὶ ἔλαβε θέσιν ὑπό τινα φοίνικα, οὗτινος τὰ ῥιπιδωτὰ φύλλα ἐκινοῦντο.

« Μοὶ ἐπιτρέπεται ἆρά γε νὰ ἐρωτήσω περὶ τῆς ὑγείας σας, εὐγενεστάτη κυρία: » ἠρώτησε μία ἰδιαζόντως ἡδυπαθῶς ἠχοῦσα φωνὴ ὄπισθέν της.

Αὕτη ἐστράφη πρὸς τὰ ὀπίσω. « Α, ὁ κύριος Καρίσιος! Μὲ ἐτρομάξατε! »

« Διότι μὲ εἴδετε, εὐγενεστάτη κυρία ;»

« Ἐνόμιζον, ὅτι ἐταξειδεύετε. »

« Χθὲς τὸ βράδυ ἐπανῆλθον. »

Αὕτη κατανοήσασα αὐτὸν ἔνευσεν.

« Ερχομαι ἐδῶ διὰ κάτι τι ἔκτακτον» ἐξηκολούθησε μειδιῶν οὗτος.

« τί εἶνε αὐτό ;»

« Μία γνωριμία τῶν νεανικῶν μου χρόνων θὰ μυηθῇ σήμερον τὰ μυστήρια τῶν χορευτικῶν αἰθουσῶν τοῦ συρμοῦ. Καὶ πρέπει νὰ προπαρασκευάσω πως τὸ ἔδαφος βοηθῶν αὐτήν. »

βασιλικὸν τοῦ αὐτοῦ ῥυθμοῦ ἐχάρισεν εἰς τὴν νύμφην αὐτὸς ὁ ἡγεμών. Οἱ Βούλγαροι μοναχοὶ τοῦ Αθω ἔπεμψαν χρυσῆν πυξίδα. Αναρίθμητα καὶ ὡραῖα εἶναι τὰ δῶρα Βουλγαρικῶν δήμων, κοινοτήτων καὶ σωματείων.

ΓΕΥΜΑΤΑ ΤΩ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΩ

Πληροφορούμεθα ὅτι πολλὰ γεύματα παρασκευάζουσιν οἱ διάφοροι δῆμοι τοῦ νομοῦ καὶ τῆς ἐπαρχίας Βάρνης πρὸς τιμὴν τοῦ κ. Σταμπολὼφ ἐν διαφόροις τοπίοις. Τὸ πρῶτον πρὸς τιμὴν αὐτοῦ γεῦμα δοθήσεται ὑπὸ τοῦ νομάρχου Βάρνης κ. Δράσωφ.

ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

Από τῆς διαμονῆς του ἐνταῦθα ἐξακολουθοῦσι πολλοὶ ἐγχώριοι καὶ ἐκ τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐπισκεπτόμενοι τὸν κ. Σταμπολὼφ, ἐπεσκέφθησαν δὲ αὐτὸν καὶ τινες τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ξένων δυνάμεων. Ὁ πρόξενος τῆς Αγγλίας καὶ ὁ ἀναπληρῶν τὸν πρόξενον τῆς Ιταλίας συμπολίτης ἡμῶν κ. Ν. Εὐστρατιάδης προχθὲς ἀπελθόντες εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν οἴκοι ἀπελθόντα εἰς θήραν ἀφῆκαν τὰ ἐπισκυπτήριά των.

Η ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ Α. Π.

Εὐχαρίστως πληροφορούμεθα ὅτι ἡ ὑγεία τῆς Α. Π. ἐξακολουθεῖ βαίνουσα βελτιουμένη μὴ οὔσης τῆς νόσου εἰς τοσοῦτον βαθμὸν σοβαρᾶς ὡς ἀρχῆθεν ἐχαρακτηρίσθη.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΙΣ ΕΞΟΡΙΑΝ

Κατὰ τὴν «Πλόβδιφ» τῆς 13 Ιουλίου ἐξεδικάσθη ἐν τῷ Πρωτοδικείῳ Τυρνόβου ἡ ἠπόθεσις τοῦ μητροπολίτου Κλήμεντος. Ὁ ῥηθεὶς κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου εἰς ἐξορίαν. Ὁ μητροπολίτης ἐπὶ τοῦ παρόντος διατελεῖ ἐν τῇ μονῇ «Πετροπαυλόβσκη» ἐν ᾗ διαμενεῖ μέχρι τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῶν ἀνωτέρων δικαστηρίων.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ.

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ βαλκανικοῦ πρακτορείυ ἀνεχώρησε τὴν 9 τρέχ. ἐκ Βιέννης εἰς Καρλσβάτ.

ΝΕΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εν Στάρᾳ Ζαγορᾷ ἤρξατο ἡ ἔκδοσις νέας ἐφημερίδος ἐκδιδομένης δὶς καθ' ἑβδομάδα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Истина» (Αλήθεια.) Εὐχόμεθα αὐτῇ σὺν τῇ προόδῳ, νὰ λέγῃ πάντοτε τὴν ἀλήθειαν.

ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ ΕΝ ΡΟΥΣΤΣΟΥΚΙΩ

Ἡ «Ρωμουνικὴ Ανεξαρτησία« ἀναγράφει ἐπεισόδιον ἐπισυμβὰν τῷ διευθυντῇ τῆς Ανωνύμου Εταιρίας τῶν Λατωμείων τοῦ Ἁγ. Ραφαὴλ ἐπὶ τοῦ Ρωμουνικοῦ ἀτμοπλοίου τοῦ ἐκτελοῦντος τοὺς μεταξὺ τῶν δύο ὀχθῶν πλόας. Ὁ ῥηθεὶς κ. Κορνὲζ ἔμελλε ν' ἀποβιβασθῇ εἰς Ρουστούτιον πρὶν ἢ δὲ θέσῃ τὸν πόδα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς εἷς τῶν μηχανικῶν αὐτοῦ, ὀνόματι Γκουγιὼν, εὑρισκόμενος πρὸ ἡμερῶν ἐν Ρουστσυκίῳ, εἰδοποίησεν αὐτὸν ὅτι αἱ βουλγαρικαὶ ἀρχαὶ σκέπτονται νὰ συλλάβωσιν ἀμφοτέρους ὡς ἐνεχομένους δῆθεν εἰς κατάχρησιν. Ὁ κ. Κορνὲζ δὲν ἀπεβιβάσθη τοῦ ἀτμοπλοίου, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία εἰσελθοῦσα ἐπειράθη νὰ συλλάβῃ βίᾳ τὸν ζητούμενον. Ὁ πλοίαρχος ἀντέστη, ἀλλ' αἱ ἀρχαὶ ἐπέμειναν μέχρις οὗ ἐπενέβη ὁ Ρωμοῦνος πρόξενος καὶ τὸ ἀτμόπλοιον ἀφοῦ ἐκρατήθη ἐπὶ ὀκτάωρον, τέλος ἐπανέπλευσεν εἰς Γιυργεβον καὶ ἐκεῖ ἀπεβίβασε τὸν κ. Κορνέζ. Αλλὰ καὶ ἐνταῦθα, λέγει ἡ «Ρ. Ανεξαρτησία» βούλγαρος πράκτωρ ἀποβιβασθεὶς μετὰ τινας ὥρας ἀπῄτησε τὴν παράδοσιν τοῦ αἰχμαλώτου ὅπως ὁδηγήσῃ αὐτὸν εἰς Ρουστσούκιον. Εννοεῖται ὅτι ὁ αἰχμάλωτος δὲν παρεδόθη, ἐν τούτοις τὸ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργεῖον τῆς Ρωμουνίας ἐνήργησεν, ὡς βεβαιοῖ ἡ «Ρ. Ανεξαρτησία», ἐν Σοφίᾳ, ἐπίσης δὲ καὶ ὁ πρέσβυς τῆς Γαλλίας κ. Καμπὼν ἐν Κων/πόλει ἐπεφόρτισε τὸν ἐν Βάρνῃ ὑποπρόξενον κ. Βασὲζ νὰ ἐνεργήσῃ ἐπὶ τόπου ἀνακρίσεις, διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τῇ συλλήψει τοῦ Γκουγιὼν ὑπὸ τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν παρὰ τὰς κρατούσας ἐν Βουλγαρίᾳ συνθήκας. Αἰτία τῆς τοιαύτης συμπεριφορᾶς τῶν βουλγαρικῶν ἀρχῶν λέγεται εἶναι αἱ ἀνακαλυφθεῖσαι καταχρήσεις ἐν τῇ ἐκτελέσει διαφόρων ἐν Βουλγαρίᾳ ἔργων ὑπὸ τοῦ κ. Κορνέζ.

Ἡ «Ρ. Ανεξαρτησία» ἀναγράφουσα τὰ ἀνωτέρω ἐν ἐκτάσει, παραπονεῖται κατά τῆς διαγωγῆς ταύτης τῶν βουλγ. ἀρχῶν, ἐν τούτοις ἴδωμεν πῶς θὰ ἐκθέσωσι τὰ συμβάντα τὰ ἐγχώρια βουλγαρικὰ φύλλα.

ΑΦΙΞΕΙΣ.

Μετὰ εὐδοκίμους σπουδὰς ἀφίκετο ἐξ Ἑσπερίας ὁ συμπολίτης ἡμῶν καὶ ἀρχαῖος συμμαθητὴς κ. Δημήτριος Δανιὴλ, ἀναγορευθεὶς διδάκτωρ τῆς φιλοσοφίας καὶ προλύτης τῆς Θεολογίας τοῦ ἐν Ερλάγγῃ Πανεπιστημίου. Εὐχόμεθα αὐτῷ εὐδόκιμον τὸ πρακτικὸν στάδιον καὶ πλῆρες δράσεως καὶ ἐνεργείας.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

(ΥΠΗΡΕΣΙΑ «ΟΔΗΣΣΟΥ»).

Πετρούπολις 16 Ιουλίυ. — Ὁ Μιγιρδῖτσ ἀρμένιος γρηγοριανὸς ἐπίσκοπος ἐξελέγη Πατριάρχης Ετσμιαζὶν καὶ καθολικὸς ἁπάντων τῶν Αρμενίων.

Παρίσιοι — Κατ εἰδήσεις ἐκ Τουλὼν ἀπεφασίσθη ἡ κατοχὴ τοῦ κόλπου τοῦ Σιάμ. Ἡ γαλλικὴ σημαία ἀνεπετάσθη ἐπὶ τοῦ Κόγκ ὅπερ θὰ χρησιμεύσῃ ὡς τόπος τῶν μελουσῶν ἐχθροπραξιῶν.

Λονδῖνον. — Ἡ ἐν Κίνα σταθμεύουσα ἀγγλικὴ κανονιοφόρος ἀπῆλθεν ὅπως ἐνισχύσῃ τὰς ἐν Σιὰμ ἀγγλικὰς δυνάμεις.

Λονδῖνον — Κατὰ τὸ πρακτορεῖον Ρέουτερ ἡ σινικὴ κυβέρνησις οὐδεμίαν ἔχει ἀντίρρισιν κατὰ τῆς ἀπαιτήσεως τῆς Γαλλίας ἀναφορικῶς τοῦ ἐδάφους τοῦ Σὰρ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Μεκὸγκ μέχρι τοῦ 23 βαθμοῦ πλὴν ὑποστηρίζει ὅτι ἀμφότεραι αἱ ὄχθαι μέχρι σημείου τινὸς ἄνω τοῦ ῥηθέντος βαθμοῦ ἀνήκουσι τῇ Σινικῇ καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν δύνανται νὰ παραχωρηθῶσι παρὰ τῶν Σιαμαίων. Μανδαρῖνοι τινὲς ἐχθροὶ τῇ Γαλλίᾳ προσπαθοῦσι νὰ πείσωσι τὴν κυβέρνησιν νὰ ἐπέμβῃ ἐν τῇ διενέξει.

Βερολῖνον — Φήμη διεδόθη ἐν τῷ χρηματιστηρίῳ ὅτι τὸ ὁμοσπονδιακὸν συμβούλιον θὰ συνέλθῃ τὴν Πέμπτην ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ ἀντιποίνων κατὰ τοῦ ρωσσικοῦ τιμολογίου.

Βιέννη Κατὰ τὴν πολιτικὴν ἀνταπόκρισιν ὁ αὐτοκράτωρ ἀπένεμε τῷ Δεκραὶ ἐγκαταλείποντι τὴν θέσιν τῆς Βιέννης τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματος τοῦ ἁγίυ Στεφάνου.

Λονδῖνον — Κατὰ τὴν Σηπαίαν τὸ ῥωσσικὸν πλοῖον Νικολάου α! καὶ δύο ἕτερα πολεμικὰ ῥωσσικὰ ἔλαβον διάταγὴν νὰ ἀπέλθωσιν εἰς Τουλὼν διὰ νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ Γαλλικοῦ στόλυ.—Συνεπεία τῆς στάσεως τῆς παραγωγῆς γαιάνθρακος ἐν Σκωτία ἕνεκα τῆς ἀπεργίας αἱ τιμαὶ τοῦ γαιάνθρακος ηὔξησαν κατὰ ἓν σελίνιον τὸν τόνον.

Παρρίσιοι. — Κατὰ τὴν Πρωΐανπιθανὸν ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ Σιὰμ νὰ συμπληρωθῇ διὰ στρατιωτικῆς ἐνεργείας προωρισμένης νὰ συμπληρώσῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐν τῷ Σελεσιγράφῳ ἀπαιτηθέντος ἐδάφους.

Τουλών.— Τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον Φερδινάνδος θελήσαν νὰ διέλθῃ διὰ μέσου τοῦ στόλου ὅστις ἀσχολεῖται εἰς τὰ γυμνάσια ἐβυθίσθη ὑπὸ τοῦ θωρηκτοῦ Καστηλία. Τὸ πλήρωμα ἐσώθη.

Λονδῖνον.—Ο ἐπιτετραμμένος τῆς Κίνας ἐδήλωσε τῷ Δεβὲλ ὅτι τὸ Σιὰμ δὲν εἶναι κύριον τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐκτινομένου μέχρι τοῦ 23 βαθμοῦ. Πιστεύεται ὅτι ἐν περιπτώσει ἐχθροπραξιῶν μεταξὺ Γαλλίας καὶ Σιὰμ αἱ μαῦραι σημαῖαι θὰ ἐλάμβανον ἐπιθετικὴν στάσιν ἐν Τογκίνῳ.

Λονδῖνον Ὁ Λόρδος Ροζβερῆ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ στάσις τῆς ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως ἐν τῷ ζητήματι τοῦ Σιὰμ, εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπῆρξεν ἡ τῆς παντελοῦς ἀποχῆς πάσης ἀναμίξεως· ἡ Αγγλία οὐχ ἧττον συνεβούλευσε τὸ Σιὰμ ἵνα συμβιβασθῇ μετὰ τῆς Γαλλίας ὅσον τὸ δυνατόν γρηγορότερον.

Βελιγράδιον 16 Ιουλίου — Εν τῷ ὑπὸ τοῦ Γκοράνωφ, διπλωματικοῦ πράκτορος τῆς Βουλγαρίας δοθέντι γεύματι χθὲς παρεκάθησαν οἱ Ὑπουργοὶ, ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ Κράτους καὶ ὁ Δάνιτς ἀρχαῖος διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Σερβίας ἐν Βουλγαρίᾳ.

Αὐτόθι 16 Ιουλίου Χθὲς ἐπίσης ἐγένετο σύσκεψις μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καί τῆς ἀνακριτικῆς Επιτροπῆς, ἡ πλειονοψηφία τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς συμμερίζεται τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως ἐλπίζεται ὅτι ἡ Ὑπουργικὴ κρίσις θὰ λήξῃ τῇ μεσολαβήσει τοῦ Βασιλέως.

Κετίγνη — 16 Ιουλιου Η τετρακοσιετηρὶς τῆς ἐφευρέσεως τῆς τυπογραφίας λαμπρῶς ἑωρτάσθη. ἐξεφωνήθησαν καθαρῶς ἐπιστημονικοὶ οὐχὶ δὲ πολιτικοὶ λόγοι.

Παρρίσιοι. — αὐθημερὸν Ο ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν ὑπουργὸς ἐπιφόρτισε δύο κανονιοφόρους ἐν Βρέστῃ καὶ Τουλῶν ἵνα ἀναχωρήσωσι πρὸς ἐνίσχυσιν τοῖς ἐν Σιὰμ μοίρας.

Μελίτη— αὐθημερὸν —Τὸ στρατοδικεῖον ἀνεγνώρισεν ὡς μόνον ἔνοχον τῆς καταστροφῆς τῆς Βικτωρίας τὸν ὑποναύαρχον Τράϊον καὶ ὅτι οὐδόλως δύναταί τις νὰ

« Ποία εἶνε αὐτη ; » ἠρώτησεν ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν, μεθ' ἡδονῆς ἀποδεχομένη τὴν ἀπὸ τῶν βλεμμάτων τοῦ Βαλερίου προδιδομένην ἀφοσίωσιν καὶ λατρείαν.

Τὸ μυστηριῶδες, ὅπερ περιέβαλε τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὅπως ἐν πᾶσι τοῖς ζητήμασι τῆς διασκεδάσεως τεχνίτης ἐπιτήδειος ὢν, εἰς οὐδεμίαν παρατήρησιν γενικῶς ἀντεῖχεν, αἱ αἰνιγματώδεις σχέσεις τῆς κοινωνικῆς θέσεως, αἱ ὁποῖαι τὸν ἔκαμον νὰ φαίνηται πρὸς πάντας ξένος καὶ συγχρόνως πάλιν ὡς λίαν γνωστὸς πρὸς πάντας, ἐκίνουν τὴν περιέργειαν πασῶν τῶν γυναικῶν ὡσαύτως δὲ καὶ ταύτης τὸ ἐνδιαφέρον ἦν μέγα.

« Ποία ; » ἐπανέλαβεν ἡ κυρία Τρέφφλιγγεν, κλείουσα τὸ ῥιπίδιόν της.

« Μία ἑκατομμυριοῦχος — Μαρία Γόλζ ! »

« Μαρία Γόλζ ; » ἠρώτησεν ἡ κυρία συμβούλυ συλλογιζομένη. « Τὸ ὄνομά μου φαίνεται γνωστόν. »

« Ἀναμφιβόλως. Εἶναι φίλη τις τοῦ οἰκοτροφείου. — »

" Α, τώρα ἐνόησα ! Μάλιστα ! ἡ θυγάτηρ μου διῆλθε ποτε τὰς θερινάς της διακοπὰς πλησίον τῶν κηδεμόνων τῆς Μαρίας ταύτης, Γόλζ, ἐν τινι ῥωμαντικῷ ἀγροτικῷ οἴκῳ τώρα ἐνεθυμήθην, καὶ ἐγὼ ἡ ἰδίᾳ τὴν εἶδον κατὰ τὴν ἁγίαν μύρωσιν τῆς Λουκίας μου ἦτο μία ἀδεξία, ἄσχημος κόρη. Ἀλλ' οἴκοθεν ἐννοεῖται, τὰ ἑκατομμύρια ! — Κύριε Καρίσιε — »

« Τὶ ἀγαπᾶτε, εὐγενεστάτη κυρία ;» ἠρώτησεν οὗτος κύπτων καὶ προσβλέπων αὐτὴν εἰς τὸ ὡραῖόν της πρόσωπον.

« Μήπως καὶ σεῖς — ; »

« Ἰδοὺ ἔρχεται αὕτη ! » Εἶπεν ὁ Βαλέριος. Καρίσιος, οὗτινος οἱ ὀφθαλμοὶ δὲν εἶχον παύσῃ τοῦ νὰ παρατηρῶσι τὴν εἴσοδον τῆς αἰθούσης. « Μοὶ ἐπιτρέπετε ἆρά γε, εὐγενεστάτη κυρία, νὰ σᾶς τὴν συστήσω βραδύτερον ; »

« Ὅπως ἀγαπᾶτε ! „

Ὑπεκλίθη οὗτος καὶ ἐβάδισε μετά τινος κάπως προκλητικῆς βεβαιότητος διὰ μέσου τῆς αἰθούσης πρὸς τὴν θύραν. Ἐκεῖ ἵστατο ἡ Μαρία πλησίον κοντῆς τινος σωματώδους κυρίας, τῆς χήρας νομικοῦ μυστικοκυμβούλου Βέκερλιχ. κατῴκει δὲ αὕτη ἐν τῷ αὐτῷ διαδρόμῳ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς οἰκίας ἔνθα καὶ ἡ χήρα δασάρχου, μεθ' ἧς ἐγνωρίσθη ἐν μέρει μὲν κατὰ σύμπτωσιν, ἐν μέρει δὲ καὶ ἐκ ζωηρῶς ἀναπτυχθείσης περιεργείας. Ἵνα ἑδραιώσῃ ἐκ νέου τὴν ἰδίαν κοινωνικήν της θέσιν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς νέας ἑκατομμυριούχου, ἐν μέρει δὲ νὰ διαδραματίσῃ καί πως καλλίτερον πρόσωπον, πρὸς δὲ τούτοις καὶ ἐξ εἰσπλαγχνίας πρὸς αὐτὴν τὴν Μαρίαν παρέλαβε τὴν νεαρὰν κόρην καὶ ἀπεφάσισεν ἵνα τὴν εἰσαγάγῃ ὑπὸ τὴν αἰγίδα της εἰς τὸν μέγαν κόσμον.

Ἡ Μαρία, παρὰ τὴν θέλησίν της βιασθεῖσα νὰ παρακολουθήσῃ αὐτήν, ἵστατο τῇ ἐν μεθυστικῇ ἐκείνῃ τύρβῃ αἰδήμων καὶ ἐστενοχωρημένη καθ' ὅσον οὐδέποτε πρότερον εἶχεν ἴδῃ τοιαύτην οὐδὲ ἐσχημάτισέ ποτε ἰδέαν τινὰ περὶ ταύτης. Οἱ μεγάλοι της κυανοῖ ὀφθαλμοὶ ἦσαν προσηλωμένοι ἀποκλειστικῶς ἐπὶ τῆς εὐαρέστως κατ' ἐκείνην στιγμὴν φλυαρούσης κυρίας Βέκερλιχ. Ἐπεθύμει δὲ μόνον νὰ μείνῃ πλησίον ταύτης ! Ἐπεθύμει νὰ μὴ εὑρεθῇ μόνη της καὶ ἐγκαταλελειμμένη ἐν τῷ μέσῳ τῆς λαμπρᾶς ἐκείνης συναναστροφῆς ! Ἡ ἐπὶ τῆς καρδίας της πίεσις ἐπηύξανε τόσῳ βιαίως, ὥστε παρ' ὀλίγον θὰ ἐδάκρυεν.

Ἀλλ' ἡ κυρία Βέκερλιχ ἐγνώριζε τὸ συμφέρον της ὡς καὶ τὸ καθῆκόν της. Μετά τινα λεπτὰ τῆς ὥρας ἡ φήμη περὶ τῶν θησαυρῶν τῆς νεαρᾶς κληρονόμου περιεφέρετο ἀπὸ στόματος εἰς στόμα, ἀπὸ ὠτὸς εἰς οὖς διὰ μέσου ὅλου τοῦ πλήθους, καὶ δὲν ὑπῆρχεν οὐδὲ εἷς νέος νομικὸς, ἢ ἀξιωματικός, καλλιτέχνης ἢ ὑπάλληλος καθ' ὅλην ἐκείνην τὴν αἴθουσαν, ὅστις ἀδιαφορῶν πρὸς τὴν ἤδη ἐκλεγεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ συγχορεύτριάν του, καὶ ἂν ἀκόμη αὕτη ἦτο λίαν θελκτική, νὰ μὴ ἔρριψεν ἀμέσως τὰ ἐραστικά του βλέμματα πρὸς τὴν συννεσταλμένην μικρόπλουτον κόρην.

Ἠσθάνετο δὲ αὐτὴ τοῦτο διά τινος ἐνστίκτου αἰσθήματος, χωρὶς νὰ γνωρίζῃ διατί. Τί τῇ ὠφέλησαν μέχρι τοῦδε τὰ ἑκατομμύρια; Δὲν ἐγνώριζον οὐδὲ κατὰ προσέγγισιν νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν ἀπεριόριστον σημασίαν τοῦ πλούτου, ὅστις καθίστα τοὺς νέους ἐντελῶς μανιώδεις πρὸς τὸ ἄτομόν της.

('Ακολουθεῖ).

αἰτιάσηται τὸν ναύαρχον Μπούρκε καὶ τοὺς ἄλλους ἀξιωματικούς.

Λονδῖνον—16 Ἰουλίου — Τὰ «Ἡμερήσια Νέα» ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας ἐν Βάγκοκ ὑπείκων εἰς τὰς τηλεγραφικῶς ἀποσταλείσας αὐτῷ ὁδηγίας, τηρεῖ πολιτικὴν ὅλως ἐπιφυλακτικήν.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐνθυμοῦνται οἱ ἀναγνῶσται τῆς «Οδησσοῦ» ὅσα ἐγράψαμεν ἀρυσθέντες ἐκ γαλλικοῦ φύλλου περὶ τῶν ἑξῆς ἐρωτήσεων ἅς τοῦτο προὔβαλλετο τοῖς ἀναγνώσταις αὐτοῦ ἀπαιτοῦν ἀπάντησιν ἐπ' αὐτῶν. «Ὁποίου εἴδους γυναῖκα ὀφείλει τις να ζητῇ διὰ σύζυγον;»

«Εἶναι σφάλμα, ἢ οὔ, ἡ ἐπιζήτησις προικός;»

«Δὲν εἶναι προτιμότερον νὰ νυμφεύεταί τις νέος;»

Ἐπὶ τῆς πρώτης ἐρωτήσεως πολλαὶ ἐδόθησαν ἀποκρίσεις, ἀναγράφομεν δ' ἐνταῦθα δύο τὰς σπουδαιοτέρας αὐτῶν ἐπαφίνοντες τὴν ἐπὶ τούτων κρίσιν τοῖς προικοθήραις, ὧν δὲν στερεῖται καὶ ἡ ἡμετέρα κοινωνία.

«Πολλοὶ ἐχέφρονες ἄνδρες ἐπιθυμοῦσι βεβαίως κόρην τῆς ἀρεσκείας των, ἀνατροφῆς ὁμοίας τῇ ἑαυτῶν καὶ (τὸ ἀναπόφευκτον) προῖκα ἱκανὴν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀτομικῆς αὐτῶν ὑπάρξεως. Ὁ πόθος οὗτος δὲν εἶναι ὑπερβολικός, διότι συνήθως ὁ νέος κατέχει ἀσφαλῆ θέσιν δυναμένην νὰ βελτιωθῇ καὶ ἐνίοτε νὰ καταστῇ περιφανής. Αὐτὸς ἰσοδυναμεῖ πρὸς κεφάλαιον. Καί τινες μὲν θ' ἀπαντήσωσιν ἴσως ὅτι ὁ νέος οὗτος δύναται νὰ νυμφευθῇ κόρην ἔχουσαν ὡς αὐτὸς ἐλευθέριον ἐπάγγελμα ἢ παραπλήσιον ὡς τὸ τῆς παιδαγωγοῦ, τῆς μουσικοῦ κλπ. καὶ εἶναι πλεονέκτημα τοῦτο, δὲν λαμβάνω ὅμως αὐτὸ ὑπ' ὄψει διότι πολλοὶ θεωροῦσιν ὡς ἀληθέστατον ὅτι ἡ γυνὴ δὲν ὀφείλει νὰ ἐργάζηται, διότι δὲν δύναται νὰ ᾖ πραγματικὴ μήτηρ οἰκογενείας ἀνταποκρινομένη εἰς ὅλας τὰς οἰκογενειακὰς ἀπαιτήσεις. Τὸ σπάνιον εἶναι ἡ εὕρεσις κόρης καλῶς ἀνατεθραμμένης, ἧς οἱ γονεῖς νὰ δύνανται νὰ τῇ ἐξασφαλίσωσιν ἐπί τινα χρόνον τὰ μέσα τῆς ὑπάρξεως· ἀτυχῶς αἱ τοιαύτης ἀνατροφῆς νέαι εἶναι ὡς οἱ νέοι συγγεχρωματισμέναι ἐν τῷ ἀριστοκρατικῷ βίῳ, κυρίως δ' ἐπιζητοῦσιν οὐχὶ ἄνδρα ἀγαπήσοντα αὐτὰς ἀλλ' ἐκεῖνον ὅστις θὰ τὰς καθίστῃ διὰ παντὸς μεγάλας κυρίας· σπάνιαι δὲ αἱ προβλεπτικαί, ἀγαθαὶ καὶ εἰλικρινεῖς κόραι, αἱ ἀρκούμεναι εἰς βίον ἀνάλογον πρὸς τὰς προσόδους αὐτῶν.

"Ἑτέρα ἀπόκρισις ὡς πρὸς τὴν αἴτησιν προικὸς ἥδε·

Ἡ ζήτησις προικὸς σφάλμα μέγα πολλαχῶς· α. ἠθικῶς ὁ νέος δύναται νὰ κατακριθῇ ὡς ἐμπορευθεὶς τὸν γάμον· καὶ ναὶ μὲν τὸ κεφάλαιον τῆς ἐργασίας ὅπερ συναποφέρει δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀντιστάθμισμα πρὸς τὸ χρηματικὸν κεφάλαιον τῆς κόρης, δυνατὸν ὅμως νὰ μὴν ἐπιτύχῃ· β. λόγῳ ἐργασίας τοῦ νέου πρὸ τοῦ γάμου· ὁ νέος δὲν στηρίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς ἑαυτόν, ἀλλὰ θεωρεῖ τὴν προῖκα ὡς ὑπόβαθρον τὸ ζήτημα τοῦ συμφέροντος θὰ προηγηθῇ τοῦ ἔρωτος ὅταν σκεφθῇ αὐτὸς νὰ νυμφευθῇ."

Ὡς πρὸς τὴν τρίτην ἐρώτησιν δὲν ἐδόθη κατάλληλος ἀπάντησις ἡμεῖς ὅμως φρονοῦμεν, ὅτι ὁ γάμος προβεβηκότος τὴν ἡλικίαν ἀνθρώπου, ὁμοιάζει μὲ τὸ ἄνθος ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠθέλησε νὰ ἀνθίσῃ ἐν εὐηλίῳ χειμερινῇ ἡμέρᾳ, χωρὶς νὰ ὑπολογίσῃ τὴν σφοδρότητα τοῦ παγεροῦ βορρᾶ!

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος εἰδοποιῶ τῇ σεβ. ἐμπορικῇ κοινωνίᾳ Βάρνης ὅτι, τὰς ἐν τῷ σταθμῷ Σοχτάντζικ εὑρισκομένας δύο λιθοκτίστους σιταποθήκας μου μετὰ δύο ὡραίων δωματίων καὶ μιᾶς κουζίνας, ἅτινα ἐνοικίαζε μέχρι τοῦδε ἡ ἐν Σούμλα Ἐμπορικὴ Ἑταιρία (Σουμενσκ-Ταρκόβσκο) ἀπὸ τοῦ παρελθόντ. ἔτους ἐνοικιάζω ἀπ' εὐθείας, ὅστις δὲ ἐπιθυμεῖ νὰ μεταχειρισθῇ καὶ ἐφέτος αὐτὰς παρακαλεῖται νὰ ἀποταθῇ ἀπ' εὐθείας ἐμοὶ ἐν Σούμλα προφορικῶς ἢ καὶ δι' ἐπιστολῶν διὰ τὰς συμφωνίας.

Ἐν Σούμλᾳ 14 Ἰουλίου 1893.

3—1 Ἀνδρέας Χατζηδημητρίεβ

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

τῶν ἐν Ρουστουκίῳ συνδραμόντων ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων Ζακυνθίων

Σ. Μπέμπης	Φράγκα.	80
Κ. Χατζόπουλος καὶ Υἱοὶ	»	50
Ζ. Α. Χατζόπουλος καὶ Σας	»	50
Υἱοὶ Θ. Σοβατζόγλου καὶ Σας	»	50
Κ. Κ. Χατζόπουλος καὶ Σας	»	40
Κλεάνθης Ρόγι	»	30
Ανώνυμος	»	30
Ν. Μανδαλάκης	»	20
Α. Κοσίνωφ	»	15
Ε. Βεκίδης	»	20
Αβραὰμ Κόλκος	»	20
Σ. Βαλσαμάκης	»	20
Π. Α. Σκαναβίδης	»	20
Λ. Α. Καβασιάς	»	15
Σ. Στομανιάκωφ	»	20
Αδελοὶ Παπαμανώλη	»	50
Δημήτριος Μπέμπης	»	20
Ζ. Ν. Μπέπης	»	20
Θ. Πέτρου	»	20
Ισαὰκ Κανέτη	»	20
Χάϊμ Καλμὴ	»	20
Μ. Α. Χασᾶν	»	20
Βεντούρας	»	20
Αδελφοὶ Α. Χάϊμ	»	20
Σακκτάϊ Β. Αφθαλιόν	»	10
Κ. Κάμεκ	»	10
Ε. Δοτίνη καὶ Υἱοὶ	»	20
Μ. Μ. Σολομῶν	»	5
Φανὲζ κ. Αφθαλιόν	»	20
Μ. Α. Αφθαλιόν	»	10
Ν. Πετζεριάνος	»	10
Υἱοὶ Λευῒ	»	10
Αδελφοὶ Ροζώνσι καὶ Σας	»	20
Ιωάννης Ν. Περρῆς	»	20
Ν. Πετζιριάνος	»	10
Τὸ ὅλον φράγκα	»	825

σὺν τῷ ἄνω ποσῷ τῷ ἐκ συνεισφορῶν προερχομένῳ ὁ κ. κ Πρόξενος προσέφερεν εἰκόνα ἐλαιογραφίας ἀνήκουσαν αὐτῷ ἥτις ἐκτεθεῖσα εἰς λαχεῖον ἀπέφερεν ποσὸν φράγκων 452

Τὸ ἄνω ποσὸν ἀπεστάλη ἤδη εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον.

Εν Ρουστουκίῳ τὴν 7. Ιουλίου 1893.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ο ἐν Αθήναις διαπρεπὴς ὀφθαλμολόγος ἰατρὸς κ, Ιωάννης Μουστάκας ἀναλαβὼν τὴν θεραπείαν τῶν Τραχωματικῶν καὶ καταρακτικῶν ὀφθαλμῶν μου διεξήγαγε, πρὸ τῆς ἰάσεως ἔτι τῶν τραχωμάτων, ἐπιτυχεστάτην τὴν ἐγχείρησιν τοῦ καταράκτου τοῦ ἑνός, ὑπερωρίμου ὄντος ἐγχείρησιν τὴν ὁποῖαν δεν ἐτόλμησεν, ἢ δὲν ἠθέλησε, ν ἀναλάβῃ ὁ διακεκριμένος καὶ γνωστὸς παλαίμαχος τῆς ὀφθαλμολογίας κ. Αναγνωστάκης. Τῷ παρασχόντι μοι τὸ φῶς σοφῷ ἐπιστήμονι μετὰ συγκινήσεως καὶ βαθείας εὐγνωμοσύνης ἀπονέμω σὺν τῇ οἰκογένειά μου καὶ δημοσίᾳ τὰς εὐχαριστίας μου εὐχόμενος ὅπως πάντοτε πρὸς χαρὰν καὶ παρηγορίαν τῶν πασχόντων πᾶσαν τοιαύτην ἐπιχείρησιν αὐτοῦ ὁμοία στέφῃ ἐπιτυχία.

Ὁ ἐκ Σωζουπόλεως ἱερεὺς
Βασίλ. Παπαδόπουλος.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 17 Ιουλίου 1893.

Ἐπικαταλλαγὴ (agio) Πωλήσεις, ἀργ. μὲ χρυσὸν 2.10 Ἀγορὰ » » » 2.35	ἀγορὰ εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἑκ.	λέβα	ἑκ.	λβα	ἑκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια . . . . 100..			275	—	268	—
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . . 100..	—	—	101	50	—	—
Αὐστρίας χάρτ. φιωρ. . . . . . 100..	—	—	205	70	204	50
» φράγκ. χρυσᾶ . . . . 100..			100	20	—	—
Γερμανίας μάρκ. . . . . 100..	—	—	123	65	123	20
» φρ. χρυσᾶ . . . . . . 100..	—	—	100	40	—	—
Γαλλίας Βελγίου Ἰταλίας Ἑλβετ. } φράγκα χρυσᾶ . . . 100..	—	—	100	30	100	—
Ἀγγλίας λίρα στερλ. . . . . . 1..	—	—	25	23	25	20
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100..	—	—	100	40	—	—
Τουρκίας λίρα τουρκ. . . . . . 1..	—	—	22	87	22	70
» φράγ. χρυσᾶ . . . . . 100..	—	—	100	25	—	—
Σερβίας Ρουμανίας } φράγκα χρυσᾶ . . 100..	—	—	100	15	—	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ἑλβετίας	99	50	100	—	—	—
Εἰκοσόφραγκον ἐν Βιέννῃ fl. . 9.90						

Ὁ ἐλάχιστος ὅρος διὰ τὰς ἄνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λέβον Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Ἡγεμονίας $1/_{10}$ %. Ἐλάχιστος ὅρος 2.50 ἑκ

---

(3) ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (3)

ΩΡΑΙΟΤΗΣ
ΚΑΙ
ΣΥΡΜΟΣ

ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

(Ernst Schulz)

(Συνέχεια)

Ἡ περιστερὰ ἐκάλυπτεν ὅλην τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τῆς κεφαλῆς, ἦτο δὲ ἡ στάσις αὐτῆς τοιαύτη ὥστε ἐφαίνετο ὡς καθημένη ἐπ' ὠῶν —ὡς ἐπωάζουσα— εἰς τρόπον ὥστε ἀκουσίως τις καθυπέβαλεν εἰς ἑαυτὸν σκέψεις, ὁποίας ἄρά γε ἀκόμη περαιτέρω περὶ ὡραιότητος ἰδέας ἠδύνατο ν' ἀναπτύξῃ καὶ φέρῃ εἰς φῶς τὸ ἀθῷον ἐκεῖνο πτηνὸν τὸ ἐπικαθήμενον ἐκεῖ ὑψηλά. Ἠναγκάσθην ἀκουσίως νὰ ἐνθυμηθῶ τὸν «Κοκό».

Τί συνέβη μὲ τὸν «Κοκό ;»

Ναί, ἡ ἱστορία τοῦ «Κοκὸ» ἦτο ἔκτακτος καὶ κυρίως κάπως τραγική, ἀλλὰ πρέπει ν' ἀνακοινωθῇ ἐνταῦθα, διότι οὕτω πολὺ καταφανῶς ἀποδεικνύει ὁποῖαι θυσίαι ἐνίοτε προσφέρονται εἰς τὸ εἴδωλον τῆς γυναικείας ματαιότητος.

Ἡ νεαρά, ὡραία κυρία Χ. ἦτο ἀπὸ δύο ἐτῶν ἡ σύζυγος εὐκαταστάτου τινὸς μεμορφωμένου λεπτῶν καὶ τρυφερῶν αἰσθημάτων κυρίου ἐν Βιέννῃ. Ὁ γάμος ὑπῆρξεν ἄτεκνος, καὶ τοῦ πράγματος τούτου ἐπωφελεῖτο μόνον ὁ «Κοκὸ» ὁ μεγαλοπρεπὴς ψιττακός, διότι πᾶσαι ἐκεῖναι αἱ δυναταὶ θωπευτικαὶ τρυφερότητες αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπεδαψιλεύοντο εἰς τὰ τέκνα των, ἂν ἐγένωντο τοιαῦτα, ἤδη ἦσαν ἀποκλειστικὸν προνόμιον τοῦ εὐδαίμονος πτηνοῦ. Ἡμέραν τινὰ ἐχρειάσθη ἡ κ. Χ. νέον χειμερινὸν πῖλον καὶ μετέβη μετά τινος φίλης της εἰς τὴν ῥάπτριάν της, ἵνα ἐκλέξῃ ἕνα τοιοῦτον κατάλληλον. Καὶ πάραυτα εὑρέθη εἷς τοιοῦτος, ἦτο «ἀριστούργημα». Τότε εἶπεν ἡ φίλη: «Αὐτὸς εἶναι θαυμασίως ὡραῖος, ἀλλὰ θὰ ἔκαμνεν ἀκριβῶς ἐπίδειξιν, ἂν ἐπέθετες ἐπ' αὐτοῦ ὡς στολισμὸν τὸν «Κοκὸ», Ἡ ἰδέα αὕτη δὲν ἄφινε πλέον οὐδεμίαν στιγμὴν ἥσυχον τὴν νεαρὰν κυρίαν, ἡ ὑπὸ τῆς φίλης προκληθεῖσα αὕτη παράστασις ἐβασάνιζεν αὐτὴν ἐν καιρῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὅτε ἑσπέραν τινὰ ἦλθεν ὁ σύζυγός της εἰς τὴν οἰκίαν, ὁ Κοκὸ δὲν ἦτο πλέον ἐν τῷ κλωβῷ τε. Ὁ σύζυγος ἠρώτησε ποῦ ἦτο τὸ πτηνόν, Τότε ἡ σύζυγος προέβη μὲ ἐρυθροὺς ἐκ δακρύων ὀφθαλμοὺς καὶ εἶπεν: «Ανδροῦλί μου, λυποῦμαι τόσον πολύ, ἀλλ' ἠναγκάσθην νὰ τὸν δηλητηριάσω τὸν δυστυχῆ, τώρα τὸν ἐκδέρουσι, τὸν χρειάζομαι διὰ τὸν πῖλόν μου».

Ἀλλὰ τοῦτο τώρα ὑπῆρξε διὰ τὸν «Ανδροῦλί μου» πολὺ ἀνυπόφορον, τὸ τὸ σκληροκάρδιον τῆς γυναικός του τὸν παρώργισε τόσον ὥστε σχεδὸν θὰ τὴν ἐξύλιζε.

Χάριν τῆς ἀληθείας ἂς ὁμολογήσωμεν ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὅτι τοιαῦτα γεγονότα δὲν εἶναι τῆς ἡμερησίας διατάξεως, ἐπίσης δὲν ἐπιθυμοῦμεν οὐδαμῶς νά καταστήσωμεν ὑπεύθυνον ὁλόκληρον τὸ ὡραῖον φῦλον ἐπὶ ταῖς παρεκτροπαῖς ὀλίγων τινῶν κυριῶν. Ἐν τῇ σπουδῇ ὅμως πρὸς πᾶν παράξενον, ἐν τῇ ὑπερβολῇ τοῦ πρὸς τὸ παρὸν ἐπικρατοῦντος συρμοῦ σχεδὸν πᾶσαι αἱ γυναῖκες εἶναι ὅμοιαι ἀλλήλαις. Καὶ ἐν πρώτοις εἶναι μία ἀδυναμία τῶν περισσοτέρων γυναικῶν καὶ μάλιστα τῶν ὡραιοτάτων ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν αὐτῶν νὰ προτιμῶσι τὸ ἀσύνηθες ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ καὶ καλαισθητικοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΕΘΝΕΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ,—ΒΑΡΝΑ